

HOOFSTUK 17. VAN CHRISTUS LEER

"Neem My juk op julle en leer van My, want Ek is sagmoedig en nederig van hart: en julle sal rus vind vir julle siele." – **Matt.11:29**

Alle Bybelstudie is lering. Alle Bybelstudie, om vrugbaar te wees, moet onderrig van Christus wees. Die Bybel is die skoolboek, Christus is die Leermeester. Dit is Hy wat die verstand open en die hart open en die seëls open (**Luk.24:45; Hand.16:14; Openb.5:9**). Christus is die lewende, ewige Woord waarvan die geskrewe woorde die menslike uitdrukking is. Die teenwoordigheid en onderwysing van Christus is die geheim van alle ware Bybelstudie. Die geskrewe woord is kragteloos as dit ons nie aanhelp na die lewende Woord nie. Niemand het ooit daaraan gedink om onse Here te beskuldig dat Hy nie die Ou Testament geëer het nie. In Sy eie lewe het Hy bewys gelever dat Hy dit liefgehad het soos uit die mond van God afkomstig. Hy het die Jode altyd daarop gewys dat dit die openbaring van God en die getuie vir Homself is. Maar dit is treffend hoe Hy aan die dissipels dikwels benadruk het omtrent Sy eie leer dat dit is wat hulle die meeste nodig gehad het en moes gehoorsaam.

Dit is eers na die opstanding, toe die eenheid met Homself bewerkstellig is, en hulle reeds die eerste uitstorting van die Heilige Gees ontvang het (**Joh.20:22**), dat ons vind dat Hy die Skrifte uitleë. Die Jode het hul **selfgemaakte interpretasie** van die Woord gehad; hulle het dit gemaak tot die grootste hindernis tussen hulself en Hom waarvan dit leer. Dit is dikwels so gesteld met Christene ook; ons menslike begrip van die Skrif, al word dit ondersteun deur die gesag van die kerk of ons eie kring, word die grootste hindernis in die weg van die onderwysing van Christus. Christus as die lewende Woord probeer eers om Sy plek te vind in ons hart en lewe, om ons enigste Leermeester te wees – so sal ons van Hom leer om die Skrif te eer en te verstaan.

"Leer van My; want Ek is sagmoedig en nederig van hart." Onse Here open hier die innerlikste verborgenheid van Sy eie innerlike lewe. Wat Hy vir ons van die hemel gebring het; wat Hom bekwaam maak om 'n Leermeester en Saligmaker te wees; wat Hy vir ons gegee het en wat Hy wil dat ons van Hom sal leer; dit vind ons alles in die woorde: *"Ek is sagmoedig en nederig van hart."* Dit is die een deug wat Hom die Lam van God, ons lydende Verlosser, ons hemelse Leermeester en Leidsman maak. **Dit is die een gesindheid wat Hy van ons verlang wanneer ons kom om van Hom te**

leer; hieruit sal al die ander kom. Vir ons Bybelstudie en ons hele Christelike lewe het ons hier die een voorwaarde om waarlik van Christus te leer. Hy, die Leermeester, sagmoedig en nederig van hart, wil ons maak wat Hy is, want dit is die geseënde verlossing. As 'n leerling moet jy kom en leer en glo in Hom, die sagmoedige en nederige, en daarna strewende om van Hom te leer hoe om ook sagmoedig en nederig te wees.

En waarom is dit die eerste en belangrikste saak? Omdat dit die grondslag lê van 'n ware verhouding van die skepsel met sy God. God alleen besit lewe, goedheid en geluk. As die God van liefde verheug Hy Hom daarin om alles in ons te gee en te werk. Christus het die Seun van die mens geword om te wys in hoe 'n geseënde, onafgebroke afhanklikheid van God die mens moet lewe: dit is die betekenis daarvan dat Hy nederig van hart is. Dit is in hierdie gees dat engele hul gesigte bedek en hul krone voor God neerwerp. God is vir hulle alles, en hul verheug hul daarin om alles te ontvang en alles te gee. Dit is die wortel van die ware Christelike lewe: om niks te wees voor God en mens nie; om op God alleen te wag; om hom te verheug in Christus en in navolging van Hom; om te leer van Christus, die Sagmoedige en Nederige. Dit is die ware sleutel tot die skool van Christus, die enigste sleutel tot die ware kennis van die Skrif. Dit is in hierdie gesindheid dat Christus gekom het om te leer; dit is in hierdie gesindheid alleen dat jy van Hom kan leer.

Hoe min het nederigheid, 'n sagmoedige en nederige hart, in die Christelike kerk die plek ingeneem wat dit in die lewe van Christus en die onderwysing van God se Woord het! Ek is daar diep van oortuig dat hierdie versuim die kern is van 'n baie groot gedeelte van die swakheid en onvrugbaarheid waarvan ons hoor. Dit is net namate ons sagmoedig en nederig van hart is, dat Christus ons deur Sy Gees kan leer wat God vir ons het en wat God in ons wil werk. Laat elkeen van ons by homself begin en dit beskou as die eerste voorwaarde tot dissipelskap en die eerste les wat die Meester ons sekerlik sal leer. In al ons Bybelstudie moet ons ons deur Christus laat leer, en op Hom vertrou wat so sagmoedig en teer en vriendelik is, op Hom wag om Sy eie gees en beeld in ons te werk. En op die regte tyd sal ons môre-uur die toneel wees van daaglikse gemeenskap en daaglikse seën.

Ek weet met watter probleme ek te kampe het wanneer ek so pleit dat 'n sagmoedige en nederige hart die belangrikste in Bybelstudie gemaak sal word. Dit is moeilik om mense te laat verstaan dat in hulle verhouding met God, hulle

gesindheid en karakter alles is. Dit is nog moeiliker om aan hulle te toon dat van alle Christelike gesindhede en karakter, 'n sagmoedige en nederige hart die saad en wortel is van geestelike groei. Dit is moeilik om hulle te oortuig dat daarsonder daar baie min nut in Bybelstudie is. Bo alles is dit moeilik om hulle te lei om te verstaan en te glo dat 'n sagmoedige en nederige hart verkry kan word omdat dit presies is wat Christus aanbied om vir ons te gee, en waar Hy ons leer om dit in Homself te vind en te ontvang. Maar ten spyte van al hierdie probleme dring ek nogtans by alle Bybelstudente daarop aan om deeglik en biddend te ondersoek of die heel eerste vraag wat in die binnekamer beantwoord moet word, dit is: **Is my hart in die toestand wat my Leermeester dit wil hê?** En as dit nie is nie, is dit my eerste taak om myself aan Hom oor te gee om dit in my te werk?

Gebed: "Here Jesus Christus, openbaar aan my my eie hart. Is my hart in die gesindheid wat U dit wil hê?"